

Recensie de Volkskrant ★★★★★ FRAMED

Framed – Window on the City van Conny Janssen Danst is een fraaie kruising van dansfilm en voorstelling

Een dozijn dansers is onderweg in een verraderlijk stille havenstad. Ieder in zijn eigen bubbel. Lopend, fietsend, langs bushalte, lift, roltrap. Koptelefoon of muts over de oren. En dan glijdt de camera in één vloeiende beweging langs een toneelvloer en zien we hen op dat podium solo voor solo peinzend in beweging komen. En alsof die stad per se mee het theater in wil, passeren ze wéér die stromende Maas, die zuilen van een parkeergarage, die keien op een kade, nu als beelden op een videowand. Met dit krachtige visuele ontwerp lukt het scenograaf Thomas Rupert en filmmaker Davide Bellotta om de nieuwe dansstream *Framed – Window on the City* van diepte te voorzien met bedwelmende beelden van Rotterdam. Conny Janssen tekent voor de choreografie van wat (door omstandigheden) een fraaie kruising is geworden van voorstelling én dansfilm. Met dank aan de dansers en dat allesbepalende, telkens van uitzicht verschietende achtergrondscherf.

Je hoort instrumenten brommen, violen schuren, Nina Simone zingen. Het uitzicht verandert van golvend water naar kunstlicht, van werkelijkheid naar pixels. Alsof het scherm naast de stad ook de verlangens vertolkt van de dansers. Allemaal schieten ze in hun eigen motoriek langs die immense videowand. Hun lichamen hunkeren naar elkaar, naar interactie, vrijheid, dynamiek. Ze willen uitbreken, maar voelen restricties. De een zijgt neer voor een zuil. De ander vecht met een krukje. Twee vrouwen zitten aan elkaar gevlochten met hun haren. Aan het slot holt het beeld voorbij, je zou er bijna wagenziek van worden. Het twaalftal wordt voor even een zwierig gezelschap. Totdat ze stilvallen voor een flatgebouw vol verlichte vensters: symbool van al die vastgenagelde sololevens.

Beeld Andreas Terlaak